

REFERAT

af

Møde i Udviklingspolitisk Råd

den 18. december 2013

Til stede:

Professor Georg Sørensen, Århus Universitet (Formand)
LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO (Næstformand)
Generalsekretær Vagn Berthelsen, IBIS
Generalsekretær Henrik Stubkjær, Folkekirkens Nødhjælp
Vibeke Tuxen, Civilsamfund i Udvikling, CISU
Sektionsleder Julie Koch, Red Barnet
Instituttleder Helle Samuelsen, Københavns Universitet
Instituttleder Niels Elers Koch, Københavns Universitet
Direktør Nanna Hvidt, DIIS
Konsulent Jens Erik Ohrt, LO
Direktør Jan O.F. Laustsen, Landbrug & Fødevarer
Chefkonsulent Tine Bork, Håndværksrådet
Direktør Thomas Bustrup, Dansk Industri

Udenrigsministeriet:

Udviklingsminister Rasmus Helveg Petersen
Chef for Center for Global Udvikling og Samarbejde Morten Jesper-
sen
Nathalia Feinberg, Dorte Chortsen og Mette Brink Madsen (UGS)
Geert Aagaard Andersen, Lars Bredal, Lene Schumacher, Birgitte
Markussen og Sune Krogstrup, pkt. 2
Anders Tang Friborg, Esther Lønstrup, Malene Bøgesvang, Cæcilie
Støttrup, Danny Annan og Julia Winding, pkt. 3
Carsten Staur, Anne Marie Tyndeskov Voetmann, Birger Riis-
Jørgensen, Maj Hessel, Vibeke Gram Mortensen, Thomas Thomsen
og Frode Neergaard, pkt. 4
Sus Ulbæk, Henning Nøhr og Lars Christian Oxe, pkt. 5

Dagsordenspunkt 1 – Velkomst ved udviklingsministeren

Udviklingsministeren understregede, at Udviklingspolitisk Råd er et centralt samarbejdsforum til rådgivning af både udviklingsministeren og Udenrigsministeriet vedrørende Danmarks udviklingssamarbejde. Ministeren fremhævede, at selvom der var en ny minister på posten, ville der ikke være tale om et politikskifte. Der ville ikke ske ændringer i regeringens udviklingspolitik, som der også var fuld opbakning til fra Folketinget, som vedtog både den nye strategi og lov enstemmigt i maj 2012.

Udviklingsministeren ville være lydhør i samarbejdet med Udviklingspolitisk Råd og ville i øvrigt opprioritere arbejdet med at styrke danskernes kendskab til udviklingssamarbejdet. Det fandt ministeren var afgørende for, at vi også i fremtiden kan sikre opbakningen til Danmarks udviklingsbistand og et højt bistandsniveau. Ministeren mente, at det var vigtigt at holde fast i den moralske forpligtelse til at hjælpe verdens fattigste. Der skulle derfor fokuseres på de lande, der har det største behov med fortsat respekt for Danmarks langvarige partnerskaber med en række udviklingslande. Det betød ikke, at det ikke også måtte komme Danmark til gode i form af f.eks. vækst og jobs i Danmark, men det var ikke hovedformålet. Udviklingsministeren håbede på Rådets opbakning til og samarbejde om arbejdet for at styrke danskernes kendskab til det danske udviklingssamarbejde.

Et af Rådets medlemmer så gerne en diskussion af, hvad der skal ske med udviklingssamarbejdet i fremtiden i en verden, der er under stor forandring. Udviklingsministeren var enig, men fandt også, at det var vigtigt at drøfte bistandens størrelse.

Dagsordenspunkt 2 – synopsis for Landepolitikpapiret for Kenya

Landepolitikpapiret for Kenya giver retningslinjen for den danske regerings samlede engagement i Kenya (2015-2019). Politikpapiret har tre strategiske fokusområder; 1) implementering af forfatningen for et retfærdigt Kenya i fremgang, 2) inkluderende grøn vækst og beskæftigelse og 3) fremme regional samarbejde og stabilitet.

Ambassaden redegjorde for situationen i Kenya og de overordnede linjer i politikpapiret, herunder forslagene til fremtidige fokusområder. Ambassaden understregede potentialet for øget vækst og pegede samtidig på udfordringerne med korrupsion og øget usikkerhed i landet.

Udviklingspolitisk Råd var generelt positiv over for papiret, især den planlagte fokus på styrkelsen af den decentrale tilgang og den hertil relaterede indsats på sundhedsområdet. For at styrke politikpapiret foreslog Rådet et større fokus på fattigdomsbekæmpelse og problemerne med at overholde menneskerettigheder og sikre økonomisk lighed for de godt en million flygtninge i Kenya. Der opfordredes til øget fokus på både unge og kvinder i udviklingsindsatsen, herunder på at nå de fattigste og svageste grupper i samfundet i indsatsen for økonomisk vækst med udgangspunkt i hele værdikæden. Enkelte pegede på behovet for en indsats for kapacitetsopbygning i forsknings- og universitetsverdenen, specifikt inden for området for grøn vækst.

Udviklingspolitisk Råd udtrykte bekymring for den seneste udvikling i Kenya med et lovforslag, der begrænsede civilsamfundsorganisationers muligheder for udenlandsk støtte, og dermed øgede risikoen for, at det demokratiske rum ville blive betydeligt begrænset. Rådet opfordrede

til en dansk indsats for at sikre den nødvendige politiske og legale ramme for civilsamfundets ageren og opfordrede til større fokus på civilsamfundet som partner i Danmarks indsats.

Udviklingspolitisk Råd stillede spørgsmålstegn ved prioriteten af grøn vækst og var bekymret for, om fokus var mere på grøn end på vækst. Det blev understreget, at bæredygtig udvikling kræver, at den private sektor involveres. Rådet opfordrede til fokus på mikro-virksomheder pga. deres potentiale for vækst. Ligeledes anbefaledes inddragelse og kapacitetsopbygning af de sociale partnere i arbejdet med grøn vækst, herunder fokus på erhvervsfaglig uddannelse. Flere rejste spørgsmålet om den begrænsede fremgang i Kenya gennem de seneste 50 år, hvor Danmark har været engageret i landet. Der blev spurgt til, om man samarbejdede med de rette aktører, eller om der eventuelt var andre forandringsdrivende parter, man også skulle overveje.

Udviklingsministeren fremhævede usikkerheden om Kenyas fortsatte samarbejde med ICC og udtrykte bekymring over restriktionerne for civilsamfundsorganisationer.

Ambassaden understregede, at man fra dansk side var aktivt engageret i debatten om indskrænkningen af det demokratiske rum og fremhævede, at Kenya med den nye forfatning samt et progressivt rettighedskatalog nu havde to vigtige redskaber til rettighedsbaseret tilgang. Man så det nye decentrale system som en mulighed for forandring ledet af de 47 nye guvernører, der var ivrige efter at udnytte vækstpotentialet og sikre fremskridt i deres kommuner. Risikoen for decentralisering af korruption skulle dog ikke undervurderes. Ambassaden forklarede, at bæredygtig vækst, herunder grøn vækst, der tager hensyn til naturressourcebevarelse, var centralt for Kenya. Der var tale om fattigdomsfokuseret vækst og bæredygtighed i produktion. Der var desuden gode muligheder for en værdikædebaseret tilgang til landbrug i Kenya. Ambassaden delte bekymringen over Kenyas manglende samarbejde med ICC, men konstaterede, at de anklagede indtil nu havde samarbejdet med ICC. Hvad angik loven, der skal regulere civilsamfundsorganisationer, er denne endnu ikke underskrevet af præsidenten, og ambassaden arbejder for at sikre et bedre beslutningsgrundlag, før dette sker.

Formanden sammenfattede, at der var tale om et godt landepolitikpapir, der med fordel kunne styrkes på tre områder; 1) øget fokus på fattigdom og bekæmpelse af ulighed, herunder inddragelse af civilsamfundsorganisationer og de sociale partnere, kvinder og unge samt erhvervsud- og efteruddannelse; 2) afklaring af hvad grøn vækst er, og hvordan grøn vækst kan bidrage til vækstmuligheder i Kenya og sikre fokus på alle elementer i værdikæden og 3) fremhævelse af udfordringerne for udviklingssamarbejdet med Kenya.

Dagsordenspunkt 3 – Dansk – palæstinensisk partnerskabsstrategi

Partnerskabsstrategien for Palæstina udstikker den strategiske ramme for Danmarks samlede engagement i Palæstina i perioden 2014-2015. Det overordnede mål for det danske engagement er at bidrage til at fremme en to-statsløsning på konflikten mellem Israel og Palæstina. Strategiens to strategiske målsætninger er støtte til 1) statsopbygning og borgerrettigheder og 2) lige økonomiske muligheder.

Repræsentationskontoret i Ramallah oplyste, at arbejdet med partnerskabsstrategien blev indledt for mere end 18 måneder siden, hvorfor det ikke følger de nye retningslinjer for landepolitikpapirer. Processen for udarbejdelsen af et landepolitikpapir ville blive indledt i starten af 2014. Et grundprincip for den danske bistandsindsats er, at den skal komme palæstinenserne til

gode uanset udfaldet af fredsforhandlingerne mellem Israel og Palæstina. Dette skal sikres gennem indsatser inden for strategiens to målsætninger: Støtte til statsopbygning og borgerrettigheder samt til lige økonomiske muligheder. Det blev understreget, at strategiudkastet var koordineret med det Palæstinensiske Selvstyre, og at der blev arbejdet tæt sammen med andre donorer og multilaterale organisationer. Endelig blev det fremhævet, at Danmark vil indgå i en konstruktiv dialog med det Palæstinensiske Selvstyre om dets forpligtelser.

Udviklingspolitisk Råd var generelt positivt over for partnerskabsstrategien og fandt, at den gav et godt overblik over den komplekse politiske situation, og at den fleksibilitet, der blev lagt op til i strategien, var nødvendig. Rådet drøftede den politiske kontekst; flere medlemmer fandt det relevant at inkludere fremtidige scenarier i papiret i forhold til udfaldet af de igangværende fredsforhandlinger og mulig dansk ageren og påpegede, at tanken om en to-statsløsning formentlig ikke var realistisk. Det blev bemærket, at den regionale komponent i papiret kunne styrkes – bl.a. med fokus på samarbejdet med andre partnere. Det blev desuden bemærket, at man i strategien kunne udtrykke en mere konsekvent holdning over for Israel, herunder kritik af israelske nedrivninger af palæstinensisk ejendom i Område C. Enkelte fremhævede, at civilsamfundets rolle kunne stå stærkere, ligesom det ville være relevant at indtænke fagbevægelser, hvilket ville give god mening i lyset af prioriteringen af vækst og beskæftigelse.

Udviklingsministeren fremhævede, at tanken om scenarier var interessant, men at det ikke pt. var hensigtsmæssigt at reflektere i strategien i lyset af, at palæstinenserne havde forpligtet sig fuldt til forhandlingerne, og eftersom Danmark fortsat arbejder for en to-statsløsning.

Repræsentationskontoret i Ramallah bemærkede, at man fra dansk side var opmærksom på regionale indsatser, og at man gennem mange år havde støttet et regionalt landbrugsprogram. Det blev understreget, at civilsamfundet er en central del af Danmarks bistandsindsats. Man ville undersøge muligheden for at reflektere det yderligere i strategien. Område C var ligeledes en prioritet.

Formanden sammenfattede, at der var stor tilfredshed med papiret. Man kunne med fordel styrke omtalen af støtte til civilsamfundet, fagbevægelser og regionale indsatser yderligere. Han bemærkede, at Rådet havde drøftet den politiske situation, og at Danmark kunne gøre noget lokalt, hvis man benyttede en fleksibel tilgang, men at dette også understregede, at langsigtede forbedringer ville kræve en politisk løsning.

Dagsordenspunkt 4 – Konceptnoter for organisationsstrategier

De fire konceptnoter beskriver i hovedtræk, hvordan Danmark vil samarbejde med hhv. Den Globale Fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria (GFATM), FN's Samfinansierede Aids-Program (UNAIDS), FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) og FN's Fødevareprogram (WFP) på baggrund af identificerede prioritetsområder og strategiske overvejelser. Den danske linjeføring vil på baggrund heraf blive yderligere udviklet i de efterfølgende fire nye danske organisationsstrategier, som forventes færdige først i det nye år.

Udviklingsministeren præsenterede de fire konceptnoter for organisationsstrategier for henholdsvis GFATM, UNAIDS, UNHCR og WFP. Konceptnoterne udgjorde delprodukter på vejen mod de endelige strategier, som ville uddybe rationale for det danske samarbejde med organisationerne, opfølgning i forhold til danske prioriterede mål og resultater samt Danmarks

finansielle bidrag. Der blev lagt vægt på, at der var tale om en kalibrering af det hidtidige gode samarbejde med de fire organisationer, som byggede på organisationernes egne strategier og rammeværk og danske erfaringer. Udenrigspolitisk Råds kommentarer ville indgå i den videre udvikling af organisationsstrategierne.

FN-missionen i Genève redegjorde for den høje danske prioritering af aids-området og de forventede stigninger i bidragene til GFATM og UNAIDS i 2014, som var udtryk for stor tilfredshed med organisationerne ikke mindst i forhold til reformindsatsen. Den netop overståede GFATM-genopfyldning og UK's positive vurdering af organisationerne understregede denne udvikling. Kampen mod hiv og aids har udviklet sig til en succeshistorie. Det er bl.a. lykkedes at knække kurven for nye smittede med et fald på 33 % siden 2001, knap 10 mio. personer er i dag i medicinsk behandling, og over halvdelen af de 19 mia. USD, som anvendes til bekæmpelse af hiv og aids, kommer fra lokale midler. Den største fare er at "slappe for meget af" og hvile på laurbærerne. Samtidig skal der sikres en overgang til en integreret tilgang til bekæmpelse af hiv og aids, primært inden for sundhedssektoren, og skarpere fokus på rettighedsaspektet, inkl. sikringen af de mest sårbare gruppers adgang til forebyggelse og behandling. Endeligt er det vigtigt at bygge videre på erfaringerne fra innovative partnerskaber og tilgange, herunder i udviklingen af post-2015 rammen, hvor hiv og aids sandsynligvis vil blive et undermål under et bredere sundhedsmål.

Fsva. GFATM prioriterer Danmark at føre reformprocessen igennem med særligt fokus på færdigudviklingen og implementeringen af en ny finansieringsmodel og en vedvarende styrkelse af risikohåndtering og bekæmpelse af korruption. Mht. UNAIDS vil Danmark prioritere øget fokus på landeniveau, inkl. teknisk bistand, mobilisering af nationale midler og fastholdelsen af UNAIDS i rollen som "trojansk hest" i kampen mod stigma og diskrimination samt styrket integration i forhold til Seksuel og Reproduktiv Sundhed og Rettigheder (SRSR). For UNHCR, som ligeledes er flot placeret i danske og internationale vurderinger, er udfordringerne især at forholde sig til OCHA's koordinerende mandat samt at sikre en øget indsats på varige løsninger og på en mere inklusiv ledelsesstil. Danmark bliver betragtet som en privilegeret partner med aftalen om at yde et stort kernebidrag til UNHCR, en mindre innovationspulje samt en meget blød øremærkning til "Emergency Response Fund" og "Protracted Displacement Situations".

Ambassaden i Rom redegjorde for hovedlinjerne i Danmarks samarbejde med WFP i den kommende fireårige periode, herunder den gode overensstemmelse mellem organisationens humanitære mandat og indsats og de danske udviklingspolitiske og humanitære strategier. Der var generelt tale om en effektiv organisation og et velfungerende samarbejde, hvilket også fremgik af den danske multilaterale analyse og en række nylige eksterne evalueringer, herunder MOPAN. WFP's centrale rolle i forhold til livreddende fødevarebistand, humanitær reform og indsats på vegne af det samlede FN-system inden for logistik og telekommunikation i større kriser og katastrofer, blev fremhævet. En række udfordringer og risici ved samarbejdet med WFP blev belyst, herunder i forhold til kontrol med midler samt humanitær responsevne ved flere store sammenfaldende kriser, som pt. tilfældet med Syrien, Filippinerne og den Centralafrikanske Republik.

Udviklingspolitisk Råd var positiv over for de strategiske overvejelser indeholdt i konceptnoterne og for de velfungerende samarbejdsrelationer med de fire organisationer, som muliggjorde øget dansk kernebidrag og solide danske fodaftryk. Der blev spurgt til organisationernes

rejseregler, ligesom Danmarks bidragspolitik og balancen mellem let øremærkede og uøremærkede midler blev drøftet. Rådet støttede generelt op om den danske praksis med kernebidrag. Det anerkendtes samtidig, at også lettere, afbalanceret øremærkning af danske midler kunne være relevant. Rådet opfordrede endvidere til, at Danmark gik forrest i relevante fora, herunder EU, med henblik på at fremme afbinding af støtte. Et medlem fandt, at den rettighedsbaserede tilgang generelt kunne styrkes i det danske samarbejde med organisationerne og fremhævede vigtigheden af partnerskaber i felten med bl.a. nationale civilsamfundsorganisationer, herunder inden for snitfladen mellem nødhjælp og udvikling. Mange medlemmer støttede integrationen af hiv og aids i den bredere sundhedsindsats, herunder i forhold til SRSR og ikke smitsomme sygdomme, ligesom man understregede behovet for at fokusere på ulighedsaspektet og fastholde og videreudvikle de innovative aspekter og tilgange, også for at inspirere den bredere udviklingsdagsorden og post-2015-rammen. Et medlem pegede på det nyttige i den igangværende dialog med WFP med henblik på at fremme muligheder for samarbejde med dansk erhvervs- liv.

FN-missionen i Genève bemærkede, at rejsereglerne ikke var problematiske. Mht. prioriteringen af ikke-smitsomme sygdomme forventedes den bredere sundhedstilgang og et sandsynligt overordnet sundhedsmål post-2015 i sine mulige undermål bl.a. at reflektere ikke-smitsomme sygdomme, men samtidig fastholde en balanceret tilgang også til smitsomme sygdomme og evt. også til SRSR. Missionen var enig i behovet for at fremhæve fokus på rettighedsaspektet i samarbejdet med organisationerne. Man var enig i, at det stærke fokus på hiv og aids de seneste mere end ti år havde skabt resultater på området, der ikke nødvendigvis havde været skabt uden en sådan "campaign mode". Samtidig havde der imidlertid været omkostninger ved den skævvridning af sundhedsudgifter og -systemer, der havde været en del af konsekvensen heraf. Uanset dette var man nu i en mere normal situation, hvor fremskridtene havde ført til et stærkt forbedret sygdomsbillede og dermed til fornyet fokus på sundhedssystemer som den overordnede tilgang.

Ambassaden i Rom bemærkede, at det danske kernebidrag til WFP i 2013 var lettere øremærket til WFP's humanitære mandat, hvilket generelt blev hilst velkomment af organisationen. WFP's rejseregler fandtes at være inden for den sædvanlige norm for FN-organisationer. Der var fokus på at konkretisere den menneskerettighedsbaserede tilgang i samarbejdet med WFP gennem konkrete håndtag som beskyttelse og ligestilling. WFP's partnerskabstilgang var genstand for stor opmærksomhed, også i organisationens ledelse, og var omfattet af en reformproces med det formål at styrke inddragelse og resultatopnåelse. Fra dansk side støttes der med udgangspunkt i WFP's humanitære mandat op om langsigtede og strategiske partnervalg og konstruktive samarbejdsrammer, og man så også frem til et muligt yderligere samarbejde om indkøb i Danmark.

Repræsentationerne opfordrede danske NGO'er til at henvende sig, hvis der var konkrete erfaringer med organisationerne på landeniveau, som det ville være hensigtsmæssigt at bringe op på centralt hold.

Formanden konkluderede, at der var bred tilslutning til og stor tilfredshed med konceptnoterne.

Dagsordenspunkt 5 – Evaluering og evalueringsprogrammet

Evalueringskontoret lægger op til ændringer i forhold til hidtidig praksis, bl.a. ønsker man de kommende år – ikke mindst i lyset af omlægningen af programmering af den bilaterale bistand til landeprogrammering – at bidrage til at styrke evaluerbarheden af bistanden, herunder afprøve real-time evaluering/følgeevaluering. Der lægges op til udarbejdelse af en ny evalueringspolitik og dertil hørende guidelines efter gennemførelsen af et peer review af Danidas evalueringsarbejde. Evalueringsprogrammet for 2014-15 blev fremlagt.

Udviklingsministeren fremhævede, at evalueringer skal ses som et led i bestræbelserne på at vise resultater af bistanden samt at basere fremtidig udviklingssamarbejde på viden om, hvad der virker. Man vil derfor fremover arbejde for at styrke evaluerbarheden af indsatserne i tættere samarbejde med de udførende enheder uden at sætte uvildighed og uafhængighed over styr, ligesom real-time evaluering vil blive testet, og den menneskerettighedsbaserede tilgang inddraget i evalueringsarbejdet. Ministeren oplyste, at der i 2014 vil blive gennemført et peer review med det formål at få input til en ny evalueringspolitik, som kan gøre evalueringerne endnu bedre og mere relevante, så de i endnu højere grad kan bidrage til bedre bistand. Baseret på dette peer review vil der blive fremlagt en ny evalueringspolitik, som vil blive drøftet i Udviklingspolitisk Råd. For så vidt angik evalueringsprogrammet for 2014-15 var der blevet taget hensyn til UPR's ønsker fremsat på mødet i maj.

Udviklingspolitisk Råd var generelt positive overfor oplægget og fremhævede vigtigheden af, at evalueringer kunne bidrage til at forbedre programmer allerede i gennemførelsesfasen. Brugen af nye evalueringsmetoder, f.eks. real-time evalueringer, kan bidrage til dette samspil, men det vil også stille krav til programmernes fleksibilitet. Der blev spurgt, hvorfor og hvordan den kommende civilsamfundspolitik skulle omfattes af real-time evaluering. Den dalende internationale interesse for fælles donorevalueringer blev beklaget og vigtigheden af en aktiv dansk holdning og ageren på dette område blev fremhævet. Anvendelsen af en bredere forandringsteori (theory of change) blev diskuteret, og det blev påpeget, at en sådan tankegang burde være til stede, også i de nye landepolitikpapirer. Konkrete eksempler på anvendelsen af denne tilgang blev efterlyst. Inddragelse og styrkelse af partnerne i etableringen af forandringsteori, dataindsamling og i evalueringsarbejdet generelt blev pointeret.

Evalueringskontoret fremhævede brugen af forandringsteori som en metode til at styrke fokus på outcome og impact i en foranderlig kontekst for gennemførelsen af indsatser. Der var gode eksempler fra privatsektor-indsatser. Real-time evalueringer ville fokusere på outcome og impact-niveau for at supplere det løbende monitoreringsarbejde. Metoden for real-time evaluering var under udvikling, og der ville være fokus på at sikre uafhængigheden af indsatsen og sikre forankring i modtagerlandene. F.eks. en real-time evaluering af den kommende civilsamfundspolitik skulle denne igangsættes især for at øge læring i forbindelse med udrulningen af den nye politik, bl.a. for at evaluere innovative partnerskaber mellem danske rammeorganisationer og civilsamfundet i syd. Tanken var, at der udvælges en række partnerlande, hvor real-time evalueringen ser på udvalgte danske organisationer og deres added value på bl.a. dette område. Gennemførelsen af en systematisk tilgang til brug af forandringsteori ville tage tid. Fælles evalueringer ville blive søgt foretaget på nye mindre bureaukratiske måder, bl.a. gennem en koordineret evalueringssindsats inden for specifikke områder, der kan bidrage til viden på tværs af landene. Eksempler på indsatser for at styrke partnernes kapacitet i evalueringsarbejdet fra bl.a. Bhutan blev fremhævet.

Formanden sammenfattede, at det var et godt og konstruktivt papir med nogle nye tiltag, som kunne medvirke til at styrke evalueringernes mulighed for at kunne spille en positiv rolle for forbedring af udviklingssamarbejdet. Det var vigtigt, at evalueringer var med til at forandre. Ambitionen om at få mere viden om bistandens virkninger på outcome og impact-niveau var god, men medførte også nogle metodemæssige udfordringer.

Dagsordenspunkt 6 – Eventuelt

Et Rådsmedlem fremhævede situationen i Sydsudan, hvor interne kampe indtil videre havde medført ca. 500 dræbte og et stort antal internt fordrevne, og ønskede at vide, om Udenrigsministeriet havde yderligere oplysninger om konflikten. Udviklingsministeren svarede, at man for nuværende ikke havde yderligere oplysninger, men at man naturligvis fulgte situationen nøje.

Et Rådsmedlem berettede, at han havde deltaget i mødet i Det Udenrigspolitiske Selskab, hvor man havde drøftet Danmarks fremtidige repræsentationsstruktur. Det var kommet som en overraskelse, at det på mødet var blevet fremhævet, at fremtiden for de danske ambassader ville være at sikre vækst i Danmark, mens udviklingspolitiske kernebegreber såsom fattigdomsbekæmpelse eller menneskerettigheder ikke var nævnt. På denne baggrund blev der anmodet om, at fremtidens repræsentationsstruktur blev taget op som et principielt emne på et fremtidigt møde i Udviklingspolitisk Råd. Flere medlemmer af Udviklingspolitisk Råd nævnte, at de havde været medlemmer af den eksterne refleksionsgruppe, der havde fulgt arbejdet. Derudover havde den tidligere udviklingsminister orienteret Udviklingspolitisk Råd om arbejdet med den fremtidige repræsentationsstruktur på Udviklingspolitisk Råds møde den 25. oktober 2012.

Et Rådsmedlem fremhævede, at den nye civilsamfundspolitik forventes drøftet i Udviklingspolitisk Råd på mødet i april 2014. Tidligere havde en konceptnote til den nye strategi været i offentlig høring, og man ønskede nu oplyst, om der også var planer om at sende udkastet til den endelige strategi i høring mhp. at sikre en bred opbakning samt inddragelse af partnerne i syd. Til dette svarede udviklingsministeren, at udkastet ville blive genstand for en offentlig høring.

Formanden fandt i lyset af, at Rådet kan anmode om at få emner på dagsordenen, at den kommende bevilling til GGGI var et principielt emne, og han anmodede derfor om, at Rådet fik mulighed for at kommentere på oplægget, inden det skal behandles i Bevillingskomiteen.